

Euroopan unionin virallinen lehti

L 405

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
30. joulukuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1931/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maailkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1932/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 23
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1933/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Valko-Venäjän tasavallalta 35
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1934/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 41

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

.....

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ Neuvoston yhteinen toiminta 2006/998/YUTP, 21 päivästä joulukuuta 2006, Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamista koskevan yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP muuttamisesta 60

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1931/2006,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,

**paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden
maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan
a alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä¹,

¹ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. helmikuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 5. lokakuuta 2006.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio on korostanut tiedonannossaan "Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdennettyä valvontaa", että on tarpeen kehittää paikallista rajaliikennettä koskevia sääntöjä ulkorajoja koskevan yhteisön lainsäädännön lujittamiseksi. Neuvosto on vahvistanut tämän tarpeen 13 päivänä kesäkuuta 2002 hyväksymässään "Suunnitelmassa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta", jonka Eurooppa-neuvosto on edelleen hyväksynyt Sevillassa 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2002.
- (2) On laajentuneen yhteisön etujen mukaista varmistaa, että raja yhteisön ja sen naapurimaiden välillä ei muodosta estettä kaupalle, yhteiskunnalliselle ja kulttuuriselle vuorovaikutukselle tai alueelliselle yhteistyölle. Tämän vuoksi olisi luotava tehokas järjestely paikallista rajaliikennettä varten.
- (3) Paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely on poikkeus Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajat ylittävien henkilöiden rajatarkastusta koskevista säännöistä, jotka on määritelty henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 562/2006¹.

¹ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (4) Yhteisön olisi vahvistettava kriteerit ja edellytykset , joita on noudatettava silloin kun raja-alueiden asukkaille myönnetään maaulkorajojen ylitystä koskevia helpotuksia paikallista rajaliikennettä varten. Näissä kriteereissä ja edellytyksissä tulisi ottaa tasapuolisesti huomioon yhtäältä rajanylityksen helpottaminen niiden vilpittömässä mielessä toimivien raja-alueen asukkaiden kannalta, joilla on oikeutetut syyt ylittää toistuvasti maaulkoraja, ja toisaalta tarve ehkäistä laitonta maahanmuuttoa sekä rikollisesta toiminnasta aiheutuvia mahdollisia turvallisuusuhkia.
- (5) Paikallinen rajaliikennelupa olisi väärinkäytösten välttämiseksi pääsääntöisesti myönnettävä vain henkilöille, jotka ovat laillisesti asuneet raja-alueella vähintään vuoden. Jäsenvaltioiden naapureinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa tekemissä kahdenvälisissä sopimuksissa voidaan määrätä pitemmästä asumisajasta. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi kun on kyse alaikäisistä lapsista, siviilisäädyn muutoksesta tai maa-alueen perimisestä, voidaan kahdenvälisissä sopimuksissa määrätä myös lyhyemmästä asumisajasta.
- (6) Paikallinen rajaliikennelupa olisi myönnettävä raja-alueen asukkaille riippumatta siitä, vaaditaanko heiltä viisumia luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001¹ mukaisesti vai ei. Kyseistä asetusta olisi siksi sovellettava yhdessä asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1932/2006/EY² kanssa, jolla tässä asetuksessa vahvistetusta paikallisliikennettä koskevasta järjestelystä hyötyvät raja-alueen asukkaat vapautetaan viisumivelvoitteesta. Tämä asetusta voi näin ollen tulla voimaan vain yhdessä kyseisen muutosasetuksen kanssa.

¹ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 851/2005 (EUVL L 141, 4.6.2005, s. 3).

² Ks. tämän virallisen lehden sivu

- (7) Yhteisön olisi vahvistettava kriteerit ja edellytykset, joiden perusteella raja-alueiden asukkaille myönnetään paikallisia rajaliikennelupia. Näiden kriteerien ja edellytysten olisi oltava johdonmukaisia niiden maahantuloa koskevien edellytysten kanssa, joita sovelletaan raja-alueen asukkaisiin silloin kun nämä ylittävät maaulkorajan paikallisen rajaliikenteen sääntöjen mukaisesti.
- (8) Paikallista rajaliikennettä koskevien sääntöjen käyttöönotto yhteisön tasolla ei saisi vaikuttaa siihen vapaata liikkuvuutta koskevaan oikeuteen, joka kuuluu unionin kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen sekä niille kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen, joilla on vastaava oikeus yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten nojalla. Kuitenkin silloin kun raja-alueiden asukkaiden rajanylitystä helpotetaan vähentämällä valvontaa paikallista rajaliikennettä koskevien sääntöjen puitteissa, tällainen helpotus olisi ulotettava koskemaan ilman eri toimenpiteitä myös kaikkia raja-alueella asuvia henkilöitä, jotka kuuluvat vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin.
- (9) Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn soveltamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus pitää voimassa tai tehdä tarvittaessa kahdenvälisiä sopimuksia naapureinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa, edellyttäen että nämä sopimukset ovat tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaiset.

- (10) Tämä asetus ei vaikuta Ceutan ja Melillan kaupunkeja koskevaan erityisjärjestelyyn, jota tarkoitetaan Espanjan kuningaskunnan liittymisestä Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta Schengenissä 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehtyyn yleissopimukseen tehdyn sopimuksen¹ päätösasiakirjassa olevassa Espanjan kuningaskunnan julistuksessa Ceutan ja Melillan kaupungeista.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi sovellettava kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia raja-alueen asukkaisiin, mikäli nämä käyttävät tällä asetuksella perustettua paikallista rajaliikennettä koskevaa järjestelyä väärin.
- (12) Komission olisi annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomukseen olisi liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.
- (13) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia, ja siinä otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta, eli niiden kriteerien ja edellytysten vahvistamista, joiden perusteella toteutetaan paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely maaukorajoilla, joka vaikuttaa suoraan ulkorajoja koskevaan yhteisön säännöstöön, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

¹ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (15) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska kuitenkin tämän asetuksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan on päätettävä kyseisen pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamispäivästä, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (16) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen¹ yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY² 1 artiklan A kohdassa tarkoitettulla alalla.
- (17) Tämä asetus kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY³ mukaisesti. Siksi Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.

¹ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

² EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

³ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (18) Tämä asetus kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY¹ mukaisesti. Siksi Irlanti ei osallistu asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.
- (19) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä allekirjoitetussa sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitettuja Schengenin säännöstön määräyksiä, jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, kun se luetaan yhdessä päätöksen 2004/849/EY² 4 artiklan 1 kohdan ja päätöksen 2004/860/EY³ 4 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (20) Tämän asetuksen 4 artiklan b alakohta ja 9 artiklan c alakohta ovat vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja Schengenin säännöstöön perustuvan tai muuten siihen liittyvän säädöksen säännöksiä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

² Neuvoston päätös 2004/849/EY, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 368, 15.12.2004, s. 26).

³ Neuvoston päätös 2004/860/EY, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78).

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella perustetaan paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely jäsenvaltioiden maaulkorajoilla ja otetaan käyttöön paikallinen rajaliikennelupa.
2. Tällä asetuksella valtuutetaan jäsenvaltiot tekemään tai pitämään voimassa tällä asetuksella perustetun paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn täytäntöönpanoa käsitteleviä kahdenvälisiä sopimuksia naapureinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa.

2 artikla

Sovelletamisala

Tämä asetus ei vaikuta kolmansien maiden kansalaisiin sovellettaviin yhteisön oikeuden tai kansallisen lainsäädännön säännöksiin, jotka koskevat:

- a) pitkäaikaista oleskelua;
- b) pääsyä palkkatyöhön tai itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi sekä näiden toimien harjoittamista;
- c) tullimaksuja ja verotusta.

*3 artikla**Määritelmät*

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'maaulkorajalla' tarkoitetaan jäsenvaltion ja sen naapurina sijaitsevan kolmannen maan välistä yhteistä maarajaa;
- 2) 'raja-alueella' tarkoitetaan aluetta, joka ulottuu enintään 30 kilometrin päähän rajalta. Asianomaisten jäsenvaltioiden on määritettävä raja-alueen paikalliset hallintoalueet 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissaan. Mikäli tällainen hallintoalue ulottuu yli 30 kilometrin päähän mutta kuitenkin enintään 50 kilometrin päähän rajalta, se katsotaan osaksi raja-aluetta;
- 3) 'paikallisella rajaliikenteellä' tarkoitetaan liikennettä, jossa raja-alueen asukkaat ylittävät säännöllisesti maaulkorajan oleskellakseen raja-alueella esimerkiksi sosiaalisten, kulttuurillisten tai todellisten taloudellisten syiden tai perhesuhteiden vuoksi ajan, joka ei ylitä tässä asetuksessa määriteltyjä rajoituksia;
- 4) 'vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvilla henkilöillä' tarkoitetaan:
 - i) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja unionin kansalaisia ja sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan harjoittavan unionin kansalaisen perheenjäseniä ja joihin sovelletaan direktiiviä 2004/38/EY¹;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77). Oikaistu versio julkaistu virallisessa lehdessä L 229, 29.6.2004, s. 35.

- ii) sellaisia kolmansien maiden kansalaisia ja heidän perheenjäseniään heidän kansalaisuudestaan riippumatta, joilla on yhtäältä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten kanssa yhtäläiset oikeudet vapaaseen liikkuvuuteen;
- 5) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen ja johon ei sovelleta 4 kohtaa;
- 6) 'raja-alueen asukkailla' tarkoitetaan sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat asuneet jäsenvaltion naapurina sijaitsevan maan raja-alueella laillisesti 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa määritellyn ajan, jonka on oltava vähintään yksi vuosi. Kahdenvälisissä sopimuksissa määritellyissä poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vuotta lyhyempi asumisaika voidaan katsoa myös asianmukaiseksi;
- 7) 'paikallisella rajaliikenneluvalla' tarkoitetaan III luvussa tarkoitettua erityistä asiakirjaa, joka oikeuttaa raja-alueen asukkaat ylittämään maaulkorajan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn mukaisesti;
- 8) 'Schengenin yleissopimuksella' tarkoitetaan tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehtyä yleissopimusta¹.

¹ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19, yleissopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1160/2005 (EUVL L 191, 22.7.2005, s. 18).

II luku

Paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely

4 artikla

Maahantulon edellytykset

Raja-alueen asukkaat voivat ylittää naapurina sijaitsevan jäsenvaltion maaulkorajan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn mukaisesti, edellyttäen että:

- a) heillä on paikallinen rajaliikennelupa ja, mikäli 13 artiklassa tarkoitetuissa asioissa koskevissa kahdenvälisissä sopimuksissa sitä edellytetään, voimassaoleva rajanylitykseen oikeuttava asiakirja tai asiakirjat;
- b) heitä ei ole määrätty Schengenin tietojärjestelmässä (SIS) maahantulokieltoon;
- c) heidän ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta, kansanterveyttä tai kansainvälisiä suhteita, ja myös silloin, jos heitä ei jäsenvaltioiden kansallisissa tietokannoissa ole määrätty maahantulokieltoon samoilla perusteilla.

*5 artikla**Raja-alueella oleskelun pituus*

Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa on määriteltävä kunkin paikallista rajaliikennettä koskevassa järjestelyssä tapahtuvan keskeytymättömän oleskelun enimmäispituus, joka ei saa ylittää kolmea kuukautta.

*6 artikla**Maahantulo- ja maastapoistumistarkastukset*

1. Jäsenvaltion on tehtävä raja-alueen asukkaille maahantulo- ja maastapoistumistarkastukset varmistaakseen, että nämä täyttävät 4 artiklassa tarkoitetut ehdot.
2. Paikallista rajaliikennettä koskevassa järjestelyssä ei lyödä maahantulo- ja maastapoistumisleimoja paikalliseen rajaliikennelupaun.
3. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita 15 artiklan säännösten soveltamista.

III luku**Paikallinen rajaliikennelupa***7 artikla**Paikallisen rajaliikenneluvan käyttöönotto*

1. Otetaan käyttöön paikallinen rajaliikennelupa.

2. Rajaliikennelupa on voimassa sen myöntäneen jäsenvaltion raja-alueella.
3. Paikallisessa rajaliikenneluvassa on oltava luvanhaltijan valokuva ja ainakin seuraavat tiedot:
 - a) luvanhaltijan etunimi(-nimet), sukunimi(-nimet), syntymäaika, kansallisuus ja asuinpaikka;
 - b) luvan myöntäneen viranomaisen nimi sekä luvan myöntämispäivä ja voimassaoloaika;
 - c) raja-alue, jolla luvanhaltija on oikeutettu liikkumaan;
 - d) sen voimassa olevan matkustusasiakirjan tai niiden voimassa olevien matkustusasiakirjojen numero(t), joka/jotka oikeuttavat sen/niiden haltijan ylittämään ulkorajat 9 artiklan a alakohdan mukaisesti.

Luvassa on selkeästi mainittava, että luvanhaltija ei ole oikeutettu liikkumaan raja-alueen ulkopuolella ja että väärinkäyttöön sovelletaan 17 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia.

8 artikla

Paikallisen rajaliikenneluvan turvaominaisuudet ja tekniset eritelmät

1. Paikallisen rajaliikenneluvan on sisällettävä kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002¹ mukaiset turvaominaisuudet ja tekniset eritelmät.

¹ EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näyte 1 kohdan mukaisesta paikallisesta rajaliikenneluvasta.

9 artikla

Myöntämisehdot

Paikallinen rajaliikennelupa voidaan myöntää raja-alueen asukkaille,

- a) joilla on voimassaoleva matkustusasiakirja tai -asiakirjat, jotka oikeuttavat heidät ylittämään ulkorajat Schengenin yleissopimuksen 17 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) jotka voivat asiakirjoin osoittaa, että he ovat raja-alueen asukkaita ja että heillä on oikeutettu syy toistuvasti ylittää maaulkoraja paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn perusteella;
- c) joita ei ole määrätty Schengenin tietojärjestelmässä (SIS) maahantulokieltoon;
- d) joiden ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta, kansanterveyttä tai kansainvälisiä suhteita ja etenkin jos heitä ei jäsenvaltioiden kansallisissa tietokannoissa ole määrätty maahantulokieltoon samoilla perusteilla.

10 artikla

Voimassaolo

Paikallinen rajaliikennelupa on voimassa vähintään yhden vuoden ja enintään viisi vuotta.

*11 artikla**Myöntämismaksut*

Paikallisia rajaliikennelupia koskevien hakemusten käsittelymaksu ei saa ylittää lyhytaikaista toistuvaisviisumia koskevien hakemusten käsittelystä perittävää maksua.

Paikallinen rajaliikennelupa voidaan myöntää maksutta.

*12 artikla**Myöntämisjärjestelyt*

1. Paikallisen rajaliikenneluvan voi myöntää joko konsulaatti tai mikä tahansa 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa nimetty jäsenvaltion paikallinen hallintoviranomainen.
2. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä keskusrekisteriä haetuista, myönnettyistä, pidennetyistä ja peruutetuista paikallisista rajaliikenneluvista ja niiden on nimettävä kansallinen yhteyselin, joka vastaa siitä, että muille jäsenvaltioille toimitetaan pyynnöstä viipymättä tietoja tähän rekisteriin merkityistä luvista.

IV luku

Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn toteuttaminen

13 artikla

Jäsenvaltioiden ja naapurina sijaitsevien kolmansien maiden kahdenväliset sopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä naapurinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelmän käyttöönottamisesta tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa nykyiset paikallista rajaliikennettä koskevat kahdenväliset sopimukset naapurinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa. Jos nämä sopimukset eivät ole yhteensopivia tämän asetuksen kanssa, asianomaisten jäsenvaltioiden on muutettava sopimuksia niin että epäyhtenäisyys poistuu.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava komissiota ennen kuin ne tekevät naapurinaan sijaitsevan kolmannen maan kanssa paikallista rajaliikennettä koskevan kahdenvälisen sopimuksen tai muuttavat tällaista sopimusta, jotta voidaan varmistaa sen yhteensopivuus tämän asetuksen kanssa.

Jos komissio katsoo, että sopimus ei ole yhteensopiva tämän asetuksen kanssa, se ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin asianmukaisiin toimiin sopimuksen muuttamiseksi kohtuullisen ajan kuluessa, niin että epäyhtenäisyys poistuu.

3. Jos yhteisö tai asianomaiset jäsenvaltiot eivät ole tehneet yleistä takaisinottosopimusta kolmannen maan kanssa, tämän kolmannen maan kanssa tehtäviin paikallista rajaliikennettä koskeviin sopimuksiin on sisällytettävä määräykset sellaisten henkilöiden takaisinottamisesta, joiden on todettu väärinkäyttävän tässä asetuksessa vahvistettua paikallista rajaliikennettä koskevaa järjestelyä.

14 artikla

Kohtelun vastaavuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmannet maat myöntävät 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa henkilöille, jotka kuuluvat vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin ja kolmansien maiden kansalaisille, jotka asuvat laillisesti kyseisen jäsenvaltion raja-alueella vähintään vastaavan kohtelun kuin kyseisen kolmannen maan raja-alueella asuville henkilöille.

15 artikla

Rajanylitystä koskevat helpotukset

1. Edellä 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa voi olla määräyksiä rajanylityksen helpottamisesta, jonka perusteella jäsenvaltiot:
- a) perustavat vain raja-alueen asukkaille tarkoitettuja erityisiä rajanylityspaikkoja;
 - b) varaavat tavanomaisissa rajanylityspaikoissa tietyt kaistat raja-alueen asukkaille; tai
 - c) antavat, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ja kun kyseessä on poikkeuksellisesti erityinen vaatimus, raja-alueen asukkaille mahdollisuuden ylittää maaulkorajan muissa määritellyissä paikoissa kuin sallituilla rajanylityspaikoilla ja niiden aukioloaikojen ulkopuolella.

2. Kun jäsenvaltio on päättänyt helpottaa raja-alueen asukkaiden rajanylitystä 1 kohdan mukaisesti, tällaiset helpotukset ulotetaan koskemaan ilman eri toimenpiteitä myös raja-alueella asuvia henkilöitä, jotka kuuluvat vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin.

3. Henkilöille, jotka säännöllisesti ylittävät rajan ja jotka rajavartija tuntee hyvin, koska he ylittävät maaulkorajan usein, tehdään pääsääntöisesti vain satunnaisotantaan perustuvia tarkastuksia 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla rajanylityspaikoilla ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla kaistoilla.

Näille henkilöille on tehtävä perusteellinen tarkastus silloin tällöin, epäsäännöllisin väliajoin ja ilmoittamatta siitä etukäteen.

4. Jos jäsenvaltio päättää helpottaa raja-alueen asukkaiden rajanylitystä 1 kohdan c alakohdan mukaisesti,

- a) paikallisessa rajaliikenneluvassa on 7 artiklan 3 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi oltava tiedot paikasta sekä niistä ehdoista, joilla maaulkoraja voidaan ylittää;
- b) asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä satunnaisia tarkastuksia ja suoritettava säännöllistä valvontaa laittomien rajanylitysten estämiseksi.

V luku

Loppusäännökset

16 artikla

Ceuta ja Melilla

Tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta Ceutan ja Melillan kaupunkeja koskevaan erityisjärjestelyyn, jota tarkoitetaan Espanjan kuningaskunnan liittymisestä Schengenin sopimuksen soveltamista koskevaan yleissopimukseen tehdyn sopimuksen päätösasiakirjassa olevassa Espanjan kuningaskunnan julistuksessa.

17 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia sovelletaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn väärinkäyttöön, sellaisena kuin kyseinen järjestely on tällä asetuksella perustettuna sekä 13 artiklassa tarkoitetuilla kahdenvälisillä sopimuksilla täytäntönpantuna.
2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja niihin on sisällyttävä mahdollisuus mitätöidä ja kumota paikalliset rajaliikenneluvat.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä kirjaa kaikista paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn väärinkäytöksistä ja 1 kohdan mukaisesti määräytyistä seuraamuksista. Tiedot tästä on toimitettava kuuden kuukauden välein muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

18 artikla

Paikallista rajaliikennettä koskevaa järjestelyä koskeva kertomus

Viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2009 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn toteuttamisesta ja toiminnasta sellaisena kuin se on tällä asetuksella perustettuna ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti tehdyillä tai jatketuilla kahdenvälisillä sopimuksilla toteutettuna. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.

19 artikla

Kahdenvälisiä sopimuksia koskevat ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 13 artiklassa tarkoitetuista kahdenvälisistä sopimuksista sekä niihin tehtävistä muutoksista ja niiden irtisanomisesta.
2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot jäsenvaltioiden ja yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muita soveltuvia keinoja käyttäen.

*20 artikla**Schengenin yleissopimuksen määräysten muuttaminen*

Korvataan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 136 artiklan 3 kohdan määräykset seuraavasti:

"3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta paikallista rajaliikennettä koskeviin kahdenvälisiin sopimuksiin, joita tarkoitetaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006 13 artiklassa.

* EUVL L 405, 30.12.2006.

*21 artikla**Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. BORRELL FONTELLES

J. KORKEAOJA

Neuvoston asetus (EY) N:o 1932/2006,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2006,

**luettelon vahvistamisesta kolmansista maista,
joiden kansalaisilla on oltava viisumi
ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista,
joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske,
annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kolmansien maiden luetteloiden, jotka ovat 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001¹ liitteissä I ja II, olisi oltava jatkuvasti asetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa säädettyjen vaatimusten mukaisia. Joitakin kolmansia maita olisi siirrettävä liitteestä toiseen erityisesti laittomaan maahanmuuttoon ja oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvistä syistä.
- (2) Bolivia olisi siirrettävä asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteeseen I. Bolivian kansalaisia koskevan viisumipakon soveltamisen alkamispäivän tulisi olla sellainen, että jäsenvaltiot ehtivät irtisanoa kahdenväliset sopimuksensa Bolivian kanssa hyvissä ajoin ja toteuttaa tarvittavat hallintoa ja organisaatiota koskevat toimenpiteet tämän viisumipakon käyttöön ottamiseksi.
- (3) Antigua ja Barbuda, Bahama, Barbados, Mauritius, Saint Kitts ja Nevis sekä Seychellit olisi siirrettävä asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteeseen II.

Näiden maiden kansalaisia koskevan viisumivapauden olisi tultava voimaan vasta, kun Euroopan yhteisöjen ja kyseisen maan välillä on tehty kahdenvälinen viisumivapautta koskeva sopimus.

¹ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 539/2001 kahden liitteen olisi oltava tyhjentyviä. Siksi molempiin asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteisiin olisi lisättävä otsake, jonka avulla on mahdollista määrittää viisumijärjestely, jota jäsenvaltioiden tulee soveltaa henkilöryhmiin, joihin osa jäsenvaltioista soveltaa viisumipakkoa ja osa viisumivapautta. Asetuksen liitteeseen I olisi lisättävä "brittikansalaisten" ryhmiä, jotka eivät ole yhteisön lainsäädännössä tarkoitettuja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia, ja liitteeseen II olisi lisättävä *British Nationals (Overseas)* -kansalaiset.
- (5) Jäsenvaltiot voivat myöntää viisumivapauden eräiden muiden kuin tavallisten passien haltijoille. Näiden erityispassien täsmentäminen on välttämätöntä. Lisäksi asetuksessa (EY) N:o 539/2001 on tarpeen viitata menettelyihin, joita tällaisen viisumivapauden myöntämiseen sovelletaan.
- (6) Jäsenvaltiot voivat myöntää viisumivapauden pakolaisaseman saaneille henkilöille, kaikille kansalaisuudettomille henkilöille, mukaan lukien sekä ne, joihin sovelletaan 28 päivänä syyskuuta 1954 tehtyä valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, että ne, joihin sitä ei sovelleta, sekä koulun järjestämälle matkalle osallistuville koululaisille, jos näihin henkilöryhmiin kuuluvat henkilöt asuvat asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainitussa kolmannessa maassa.

Näihin kolmeen henkilöryhmään kuuluvilla henkilöillä, jotka oleskelevat Schengen-alueella, on jo täysi viisumivapaus, kun he tulevat tai palaavat tälle alueelle; Schengen-alueeseen toistaiseksi kuulumattomassa jäsenvaltiossa oleskeleville edellä mainittuihin ryhmiin kuuluville henkilöille olisi annettava yleinen viisumivapaus, joka koskee heidän tuloaan tai paluutaan toisen, Schengenin säännöstöä soveltavan jäsenvaltion alueelle.

- (7) Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1931/2006¹ aiheuttaa sen, että paikallista rajaliikennettä varten myönnetyn luvan haltijoille on tarpeen myöntää uusi viisumivapaus.
- (8) Viisumivapautta koskevien järjestelyjen olisi täysin heijastettava käytännön todellisuutta. Eräät jäsenvaltiot eivät vaadi viisumia niiltä asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä I mainittujen kolmansien maiden kansalaisilta, jotka kuuluvat asevoimiin ja matkustavat Pohjois-Atlantin liiton (Naton) tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa. Oikeusvarmuuden vuoksi tällaisiin viisumivapausjärjestelyihin, jotka perustuvat yhteisön lainsäädännön ulkopuolisiin kansainvälisiin velvoitteisiin, olisi viitattava myös mainitussa asetuksessa.
- (9) Koska asetukseen (EY) N:o 539/2001 on tehty useita peräkkäisiä muutoksia, asetuksen rakenteen ja luettavuuden parantamiseksi se olisi laadittava myöhemmin uudelleen.

¹ Ks. tämän virallisen lehden sivu

- (10) Islannin ja Norjan osalta tämä asetus merkitsee Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä, näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdystä sopimuksessa¹ tarkoitetun Schengenin säännöstön niiden määräysten kehittämistä, jotka kuuluvat mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY² 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (11) Asetus (EY) N:o 539/2001 ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä Irlantia. Sen vuoksi ne eivät osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido niitä eikä sitä sovelleta niihin.
- (12) Sveitsin osalta tämä asetus merkitsee Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä allekirjoitetussa sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitetun Schengenin säännöstön niiden määräysten kehittämistä, jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa sekä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta 25 päivänä lokakuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/860/EY³ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun alaan,

¹ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

² EUVL L 368, 15.12.2004, s. 26.

³ EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 539/2001 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:
 - a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Pakolaisaseman saaneilla ja kansalaisuudettomilla henkilöillä on oltava viisumi heidän ylittäessään jäsenvaltion ulkorajan, mikäli kolmas maa, jossa he asuvat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, on liitteessä I mainittu kolmas maa, sanotun kuitenkin rajoittamatta vaatimuksia, jotka johtuvat Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta."

b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Viisumipakko ei koske myöskään

- liitteessä I tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, joilla on paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006* nojalla myöntämä paikallisen rajaliikenteen lupa, kyseisten luvanhaltijoiden käyttäessä oikeuttaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn puitteissa;
- koululaisia, jotka ovat liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuvasta yhteisestä toiminnasta jäsenvaltiossa oleskelevien kolmansista maista kotoisin olevien koululaisten matkustusmahdollisuuksista 30 päivänä marraskuuta 1994 tehtyä neuvoston päätöstä 94/795/YOS** soveltavassa jäsenvaltiossa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäsenenä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;
- pakolaisaseman saaneita ja kansalaisuudettomia henkilöitä sekä muita henkilöitä, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka oleskelevat jäsenvaltiossa ja joilla on kyseisen jäsenvaltion myöntämä matkustusasiakirja.

* EUVL L 405, 30.12.2006.

** EYVL L 327, 19.12.1994, s. 1."

- 2) Kumotaan asetuksen (EY) N:o 539/2001 3 artikla.
- 3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:
- "a) diplomaattipassien, virkapassien / virkamatkapassien tai erityispassien haltijat, täytäntöönpanovallan varaamisesta neuvostolle viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 789/2001* 1 artiklan 1 kohdan tai 2 artiklan 1 kohdan menettelyjen mukaisesti;
-
- * EYVL L 116, 26.4.2001, s. 2, asetus sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2004/927/EY (EUVL L 396, 31.12.2004, s. 45).
- b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- "2. Jäsenvaltio voi vapauttaa viisumipakosta:
- a) koululaiset, jotka ovat liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat liitteessä II mainitussa kolmannessa maassa tai Sveitsissä tai Liechtensteinissa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäseninä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;
- b) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt, mikäli kolmas maa, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heille matkustusasiakirjan, on jokin liitteessä II mainituista kolmansista maista;

- c) Naton tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa matkustavat asevoimien jäsenet, joilla on 19 päivänä kesäkuuta 1951 tehdyn Pohjois-Atlantin yleissopimuksen sopimuspuolten joukkojen asemaa koskevan yleissopimuksen mukainen henkilöllisyystodistus ja matkustusasiakirjat."

4) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) 1 osassa:

- i) lisätään Boliviaa koskeva maininta;
- ii) poistetaan Antiguaa ja Barbudaa, Bahamaa, Barbadosta, Mauritiusta, Saint Kitts ja Nevisia sekä Seychellejä koskevat maininnat;
- iii) englanninkielisessä toisinnossa korvataan maininta 'East Timor' maininnalla 'Timor-Leste' (ei koske suomenkielistä toisintoa);
- iv) korvataan maininta 'Jugoslavian liittotasavalta (Serbia-Montenegro)' maininnoilla 'Serbia' ja 'Montenegro';
- v) englanninkielisessä toisinnossa korvataan maininta 'Western Samoa' maininnalla 'Samoa' (ei koske suomenkielistä toisintoa);

b) lisätään osa seuraavasti:

"3. BRITILÄISEN KANSALAIKUUDEN OMAAVAT HENKILÖT, JOTKA EIVÄT OLE YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ TARKOITETTUA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KANSALAIKIA:

British Overseas Territories Citizens (joilla ei ole asuinpaikkaoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa)

British Overseas Citizens

British Subjects (joilla ei ole asuinpaikkaoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa)

British Protected Persons".

5) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) 1 osassa:

i) poistetaan Boliviaa koskeva maininta.

ii) lisätään seuraavat maininnat:

Antigua ja Barbuda*

Bahama*

Barbados*

Mauritius*

Saint Kitts ja Nevis*

Seychellit*;

iii) lisätään alaviite seuraavasti:

"* Viisumivapautta sovelletaan Euroopan yhteisön kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.";

iv) korvataan maininta 'Brunei' maininnalla 'Brunei Darussalam'.

b) lisätään osa seuraavasti:

"3. BRITILLÄISEN KANSALAISUUDEN OMAAVAT HENKILÖT, JOTKA EIVÄT OLE YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ TARKOITETTUJA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KANSALAISIA:

British Nationals (Overseas)".

2 artikla

Jäsenvaltioiden on sovellettava viisumipakkoa Bolivian kansalaisiin 1 päivästä huhtikuuta 2007 lähtien.

Jäsenvaltioiden on sovellettava viisumivapautta Antiguan ja Barbudan, Bahaman, Barbadosen, Mauritiuksen, Saint Kitts ja Nevisin sekä Seychellien kansalaisiin siitä päivästä lähtien, jona Euroopan yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välinen viisumivapaussopimus tulee voimaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

Neuvoston asetukset (EY) N:o 1933/2006,**annettu 21 päivänä joulukuuta 2006,****yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta
Valko-Venäjän tasavallalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005¹ ja erityisesti sen 20 artiklan 4 kohdan,

¹ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 980/2005 mukaisesti Valko-Venäjän tasavalta (jäljempänä 'Valko-Venäjä') on yhteisön yleisen tullietuusjärjestelmän edunsaajamaa.
- (2) Kansainvälinen riippumattomien ammattiyhdistysten keskusjärjestö (ICFTU), Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY) ja Maailman työliitto (WCL) esittivät 29 päivänä tammikuuta 2003 komissiolle yhteisen pyynnön tutkia yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004 - Lausumia neuvoston asetukseen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004 10 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2501/2001¹ 27 artiklan nojalla järjestäytymisvapauden ja työntekijöiden kollektiivisen neuvotteluoikeuden väitettyä rikkomista Valko-Venäjällä.
- (3) Komissio tutki pyynnön, kuuli tullietuuksien komiteaa ja päätti 29 päivänä joulukuuta 2003 käynnistää tutkimuksen². Asiasta kiinnostuneilta tahoilta pyydettiin asiasta tietoja julkaistulla ilmoituksella³.
- (4) Valko-Venäjän viranomaisille ilmoitettiin virallisesti tutkimuksen avaamisesta. Ne kiistivät Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen 87 (ammatillinen järjestäytymisvapaus ja ammatillisen järjestäytymisvapauden suojeleminen) ja 98 (järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltaminen) kaiken rikkomisen.

¹ EYVL L 346, 31.12.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 980/2005.

² Komission päätös, tehty 29 päivänä joulukuuta 2003, yhdistymisvapauden loukkaamista Valko-Venäjällä koskevan tutkimuksen vireille panemisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2501/2001 27 artiklan 2 kohdan nojalla (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 90).

³ EUVL C 40, 14.2.2004, s. 4.

- (5) Tiedot, jotka komissio keräsi yhteistyössä tullietuuksien komitean kanssa suoritetun tutkimuksen aikana, kuitenkin vahvistivat ILO:n yleissopimuksen 87 ja 98 mukaisen järjestäytymisvapauden ja työntekijöiden kollektiivisen neuvotteluoikeuden vakavan ja toistuvan rikkomisen Valko-Venäjällä. Komissio sai muun muassa tietoonsa, että ILO oli tarkkaillut tilannetta Valko-Venäjällä näiden kahden yleissopimuksen kannalta ja käynnistänyt oman tutkimuksensa marraskuussa 2003. Tutkimusten tuloksena heinäkuussa 2004 annettu ILO:n tutkintalautakunnan raportti sisälsi 12 erityistoimia koskevaa suositusta tilanteen parantamiseksi Valko-Venäjällä. Valko-Venäjää kehoitettiin panemaan suositukset täytäntöön 1 päivään kesäkuuta 2005 mennessä, mutta näin ei tapahtunut. Näiden tietojen ja omien tutkimustensa perusteella komissio katsoi, että etuusmenettelyn väliaikainen peruuttaminen oli perusteltua.
- (6) Komissio päätti 17 päivänä elokuuta 2005 tarkkailla ja arvioida työntekijöiden oikeuksien tilannetta Valko-Venäjällä¹. Ilmoitukseen kuuden kuukauden tarkkailu- ja arviointijakson aloittamisesta² sisältyi ilmoitus komission aikeesta tehdä neuvostolle ehdotus kaappaetuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta, jollei Valko-Venäjä ennen jakson loppua sitoudu toteuttamaan välttämättömät toimenpiteet noudattaakseen periaatteita, jotka on mainittu ILO:n vuoden 1998 julistuksessa työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista sellaisina kuin ne on esitetty ILO:n tutkintalautakunnan heinäkuussa 2004 antaman raportin kahdessatoista suosituksessa. Valko-Venäjän viranomaisille ilmoitettiin virallisesti päätöksestä ja ilmoituksesta.

¹ Komission päätös, tehty 17 päivänä elokuuta 2005, työntekijöiden oikeuksien valvonnasta ja arvioinnista Valko-Venäjällä kaappaetuuksien väliaikaiseksi peruuttamiseksi (EUVL L 213, 18.8.2005, s. 16).

² EUVL C 240, 30.9.2005, s. 41.

- (7) Valko-Venäjä ei tehnyt vaadittua sitoumusta kuuden kuukauden tarkkailu- ja arviointijakson aikana eikä sen päättymistä seuraavina kuukausinakaan, kuten jäljempänä todetaan. Sen sijaan Valko-Venäjän viranomaiset esittivät 30 päivänä maaliskuuta 2006 komissiolle ehdotuksensa järjestäytymisvapautta koskevan tilanteen ratkaisemiseksi Valko-Venäjällä. Komissio analysoi ehdotuksen, mutta totesi, ettei se riittänyt osoitukseksi sitoutumisesta.
- (8) ILO:n hallintoneuvosto hyväksyi sillä välin maaliskuussa 2006 järjestäytymisvapautta käsittelevän komitean seurantaraportin, jossa se osoitti ammattijärjestöjen järjestäytymisvapautta koskevan tilanteen tosiasiasa huonontuneen Valko-Venäjällä ja kehotti Valko-Venäjän viranomaisia ryhtymään välittömästi konkreettisiin toimiin.
- (9) Komissio sai Valko-Venäjän viranomaisilta 16 päivänä toukokuuta 2006 päivätyn tiedonannon järjestäytymisvapaustilanteesta Valko-Venäjällä. Komissio tuli huolellisen tarkastelun jälkeen siihen tulokseen, että aivan kuten 30 päivänä maaliskuuta 2006 saatu ehdotus, tämäkään ehdotus ei antanut mitään merkkejä sitoutumisesta tai vakuuttavaa osoitusta tilanteen paranemisesta. Valko-Venäjän tilannetta arvioitiin samalla tavoin raportissa, jonka sääntöjen noudattamista seuraava komitea julkaisi kesäkuussa 2006 ILO:n kansainvälisessä työkonferenssissa ja jossa pahoiteltiin sitä, etteivät Valko-Venäjän viranomaiset edelleenkään ole panneet suosituksia täytäntöön, ja korostettiin tarvetta nopeisiin toimiin, jotta todellista ja näkyvää edistystä alkaisi tapahtua. ILO:n kansainvälisessä työkonferenssissa, joka järjestettiin ILO:n suojeluksessa kesäkuussa 2006, luokiteltiin jatkuvaksi laiminlyönniksi se, että Valko-Venäjä oli heinäkuusta 2004 asti jättänyt 12 suositusta huomiotta eikä pannut niitä täytäntöön. Tätä poikkeuksellista luokitusta käytetään ainoastaan hyvin vakavissa ja jatkuvissa tapauksissa, joissa ratifioitua yleissopimusta ei noudateta.

- (10) Komissio on tarkastellut perusteellisesti tähänastisia tapahtumia Valko-Venäjällä sekä Valko-Venäjän kirjettä, joka on päivätty 14 lokakuuta 2006 ja toimitettu komissiolle 17 lokakuuta 2006. Sen sijaan, että kirjeessä tehtäisiin todellinen sitoumus tilanteen parantamiseksi tai selkeää näyttöä tästä, siinä esitetään jälleen kerran mahdollisia aikomuksia, mutta ei osoitusta ILO:n yleissopimusten 87 ja 98 periaatteiden todellisesta täytäntöönpanosta. ILO:n yleissopimuksissa 87 ja 98 vahvistettujen periaatteiden rikkominen jatkuu.
- (11) Edellä mainitun perusteella Valko-Venäjältä peräisin olevilta tuotteilta olisi peruutettava etuusmenettely väliaikaisesti, kunnes päätetään, ettei väliaikaiseen peruuttamiseen oikeuttavia syitä enää ole.
- (12) Tämä asetus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua sen antamisesta, jollei sitä ennen päätetä, ettei asetukseen oikeuttavia syitä enää ole,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Valko-Venäjältä peräisin olevilta tuotteilta peruutetaan väliaikaisesti asetuksessa (EY)

N:o 980/2005 säädetyt etuusmenettelyt.

2 artikla

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja määräenemmistöllä etuusmenettelyn palauttamisesta Valko-Venäjältä peräisin oleville tuotteille, jos järjestäytymisvapauden ja työntekijöiden kollektiivisen neuvotteluoikeuden rikkomista ei enää tapahdu.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä kesäkuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

Neuvoston asetus (EY) N:o 1934/2006,**annettu 21 päivänä joulukuuta 2006,****teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja
alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 181 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,¹

¹ EUVL C ...

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö on kuluneen vuosikymmenen aikana vahvistanut johdonmukaisesti kahdenvälisiä suhteitaan useisiin eri teollisuusmaihin ja muihin korkean tulotason maihin ja alueisiin eri puolilla maailmaa, ensisijaisesti Pohjois-Amerikassa, Itä-Aasiassa ja Australaasiassa, mutta myös Kaakkois-Aasiassa ja Persianlahden alueella. Nämä suhteet ovat lisäksi kehittyneet kattamaan yhä laajemman kirjon aiheita ja alueita sekä talouden alalla että muilla aloilla.
- (2) Yhteisön edun mukaista on syventää entisestään yhteisön suhteita teollistuneisiin maihin ja alueisiin, joiden kanssa sillä on usein samankaltaiset poliittiset, taloudelliset ja institutionaaliset rakenteet ja arvot ja jotka ovat tärkeitä kahdenvälisiä poliittisia ja kauppakumppaneita sekä toimijoita monenvälisillä foorumeilla ja globaalissa hallinnossa. Tämä vahvistaa Euroopan unionin roolia ja asemaa maailmassa, lujittaa monenvälisiä instituutioita ja edistää osaltaan maailmantalouden ja kansainvälisen järjestelmän tasapainoa ja kehitystä.
- (3) Euroopan unioni ja teollistuneet ja muut korkean tulotason maat ja alueet ovat useissa kahdenvälisissä asiakirjoissa, kuten sopimuksissa, julkilausumissa, toimintasuunnitelmissa ja muissa vastaavissa asiakirjoissa, sopineet suhteidensa vahvistamisesta ja yhteistyön tekemisestä aloilla, joilla niillä on yhteisiä etuja.

- (4) Kyseisissä kahdenvälisissä asiakirjoissa määrättyjen periaatteiden mukaisesti yhteisö toteuttaa yhteistyöpolitiikkaa, jolla on tarkoitus luoda suotuisat olosuhteet yhteisön ja näiden maiden ja alueiden suhteiden hoitamiseksi ja kehittämiseksi. Yhteistyötoimet auttavat lisäämään Euroopan läsnäoloa ja näkyvyyttä näissä maissa ja edistämään talouden, kaupan, tieteen ja kulttuurin vaihtoa sekä osapuolten eri toimijoiden välistä vuorovaikutusta.
- (5) Euroopan unionin perustana ovat demokratian, oikeusvaltion, hyvän hallinnon ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteet. Tämän asetuksen mukaisilla yhteisön toimilla olisi osaltaan edistettävä yleistä tavoitetta eli näiden periaatteiden kehittämistä ja vakiinnuttamista kumppanimaissa ja -alueilla vuoropuhelun ja yhteistyön avulla.
- (6) Erilaisten yhteisön ja teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden välisten kahdenvälisen yhteistyöaloitteiden edistäminen yhden välineen puitteissa tekee mahdolliseksi saada yhteisön toiminnalle mittakaavaetuja, yhteisvaikutuksia ja lisää tehokkuutta ja näkyvyyttä.
- (7) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää eriytetyn lähestymistavan noudattamista ja kumppanimaiden kanssa tehtävän yhteistyön suunnittelua, ottaen huomioon niiden taloudelliset, sosiaaliset ja poliittiset olosuhteet sekä yhteisön erityiset edut, strategiat ja painopisteet.
- (8) Tämä asetus edellyttää Euroopan unionin ja Pohjois-Amerikan, Kaukoidän ja Australaasian teollisuusmaiden välistä yhteistyötä ja kaupallisia suhteita edistävien hankkeiden täytäntöönpanosta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 382/2001¹ kumoamista.

¹ EYVL L 57, 27.2.2001, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1900/2005 (EUVL L 303, 22.11.2005, s. 22).

- (9) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, eli yhteisön ja teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden välisen yhteistyön edistämistä, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan 2 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (10) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite

1. Yhteisön rahoituksella tuetaan taloudellista yhteistyötä, rahoitusyhteistyötä ja teknistä yhteistyötä tai muita yhteisön toimivallan piiriin kuuluvia yhteistyön muotoja teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa.
2. Näiden maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön ensisijaisena tavoitteena on vastata tarpeeseen vahvistaa yhteyksiä niihin ja toimia niiden kanssa entistä tiiviimmin kahdensiväliseltä, alueelliselta tai monensiväliseltä pohjalta, suotuisampien olosuhteiden luomiseksi yhteisön ja näiden maiden ja alueiden välisten suhteiden kehittämiseksi, sekä edistää vuoropuhelua, pitäen samalla huolta yhteisön eduista.

¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

*2 artikla**Soveltamisala*

1. Teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteena on toimia yhdessä sellaisten kumppaneiden kanssa, joilla on samankaltaiset poliittiset, taloudelliset ja institutionaaliset rakenteet ja arvot kuin yhteisöllä ja jotka ovat tärkeitä kahdenvälisiä kumppaneita ja toimijoita kansainvälisillä foorumeilla ja globaalissa hallinnossa. Yhteistyö kattaa myös uudet teollisuusmaat tai korkean tulotason saavuttaneet maat ja alueet, joihin luotavien yhteyksien edistäminen on yhteisön strategisten etujen mukaista.
2. Tässä asetuksessa teollistuneilla ja muilla korkean tulotason mailla ja alueilla tarkoitetaan liitteessä lueteltuja maita ja alueita, jäljempänä "kumppanimaat". Komissio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja alueellisen yhteistyön edistämiseksi päättää 6 artiklassa tarkoitettuja toimintaohjelmia hyväksyessään, että myös sellainen maa, jota ei ole mainittu liitteessä, on tukikelpoinen, jos toteutettava hanke tai ohjelma on luonteeltaan alueellinen tai rajat ylittävä. Tätä koskevia säännöksiä voidaan antaa 5 artiklassa tarkoitetuissa monivuotisissa yhteistyöohjelmissa. Komissio muuttaa liitteessä olevaa luetteloa OECD:n kehitysapukomitean kehitysmaluettelon säännöllisten tarkistusten mukaisesti ja ilmoittaa muutoksista neuvostolle.

*3 artikla**Yleiset periaatteet*

1. Euroopan unionin perustana ovat vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteet sekä oikeusvaltioperiaate, ja se pyrkii edistämään näihin periaatteisiin sitoutumista kumppanimaissa vuoropuhelun ja yhteistyön avulla.
2. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa noudatetaan tarvittaessa eriytettyä lähestymistapaa kumppanimaiden kanssa tehtävää yhteistyötä suunniteltaessa, niiden taloudellisten, sosiaalisten ja poliittisten olosuhteiden sekä yhteisön erityisten etujen, strategioiden ja painopisteiden huomioon ottamiseksi.
3. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet kattavat yhteistyöalat, jotka on määritelty erityisesti yhteisön ja kumppanimaiden välisissä asiakirjoissa, sopimuksissa, julkilausumissa ja toimintasuunnitelmissa, sekä alat, jotka liittyvät yhteisön erityisiin etuihin.
4. Yhteisö pyrkii tämän asetuksen nojalla rahoitettavissa toimenpiteissä johdonmukaisuuteen ulkosuhteiden alaan kuuluvien muiden toimien sekä muiden asiaan kuuluvien yhteisön politiikkojen kanssa. Tämä varmistetaan politiikkojen määrittelyn, strategisen suunnittelun sekä toimenpiteiden ohjelmoinnin ja täytäntöönpanon avulla.
5. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet täydentävät jäsenvaltioiden ja yhteisön julkisten elinten toteuttamia toimia, myös kauppasuhteiden alalla, ja tuovat niille lisäarvoa.

*4 artikla**Yhteistyöalat*

Yhteisön rahoituksella tuetaan 1 artiklan mukaisia yhteistyötoimia, ja sen on oltava tämän asetuksen yleisen tarkoituksen, soveltamisalan, tavoitteiden ja yleisten periaatteiden mukaista. Erityistä huomiota kiinnitetään seuraavilla yhteistyöaloilla toteutettaviin toimiin, joilla voi olla alueellinen ulottuvuus:

- 1) yhteistyön, kumppanuuksien ja yhteisyritysten edistäminen taloudellisten, yliopistollisten ja tieteellisten toimijoiden välillä yhteisössä ja kumppanusmaissa;
- 2) kahdenvälisen kaupan, investointien ja taloudellisten kumppanuuksien edistäminen;
- 3) asiaan liittyvien sektoreiden poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten toimijoiden ja muiden valtioista riippumattomien järjestöjen välisten vuoropuhelujen edistäminen yhteisössä ja kumppanusmaissa;
- 4) yksittäisten henkilöiden välisten yhteyksien, koulutusohjelmien ja tieteellisen vaihdon edistäminen ja keskinäisen ymmärtämyksen lisääminen kulttuurien ja sivilisaatioiden välillä;
- 5) yhteistoimintahankkeiden edistäminen sellaisilla aloilla kuin tutkimus, tiede ja teknologia, energia, liikenne ja ympäristöasiat (mukaan lukien ilmastonmuutos), tulli- ja rahoitusasiat sekä kaikki muut yhteisön ja kumppanimaiden väliset yhteistä etua koskevat asiat;
- 6) Euroopan unionia koskevan tietoisuuden ja tiedon sekä Euroopan unionin näkyvyyden lisääminen kumppanimaissa;

- 7) erityisten aloitteiden tukeminen, mukaan luettuina tutkimustyö, tutkimukset, pilottihankkeet tai yhteishankkeet, joiden tarkoituksena on edistää tehokkaalla ja joustavalla tavalla yhteistyötavoitteita, jotka johtuvat yhteisön ja kumppanimaiden kahdenvälisen suhteen kehityksestä, tai joiden tarkoituksena on syventää ja laajentaa entisestään yhteisön ja kumppanimaiden kahdenvälisiä suhteita.

5 artikla

Ohjelmasuunnittelu ja varojen kohdentaminen

1. Toimet tämän asetuksen mukaisen yhteistyön edistämiseksi toteutetaan monivuotisten yhteistyöohjelmien puitteissa, jotka kattavat kaikkien tai joidenkin tiettyjen kumppanimaiden kanssa tehtävän yhteistyön. Komissio laatii monivuotiset yhteistyöohjelmat ja määrittelee niiden soveltamisalan.
2. Monivuotiset yhteistyöohjelmat kattavat enintään tämän asetuksen voimassaoloajan. Niissä mainitaan yhteisön strategiset etunäkökohdat ja ensisijaiset tavoitteet, yleiset tavoitteet ja odotetut tulokset. Niissä mainitaan myös yhteisön rahoitusta saavat alat ja esitetään pääpiirteissään varojen alustava jakautuminen kyseisenä ajanjaksona kokonaisuudessaan, ensisijaisten alojen osalta sekä kumppanimaiden tai kumppanimaiden ryhmien osalta. Tämä voidaan esittää tarvittaessa vaihteluvälinä. Monivuotisia yhteistyöohjelmia tarkistetaan kauden puolivälissä tai tarvittaessa.
3. Komissio hyväksyy monivuotiset yhteistyöohjelmat ja niiden mahdolliset tarkistukset 15 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

*6 artikla**Täytäntöönpano*

1. Komissio hyväksyy 5 artiklassa tarkoitettuihin monivuotisiin yhteistyöohjelmiin perustuvat vuosittaiset toimintaohjelmat.
2. Vuosittaisissa toimintaohjelmissä määritellään kaikkien tai tiettyjen kumppanimaiden osalta tavoitteet, toimialat, odotetut tulokset, hallinnointimenettelyt sekä suunnitellun rahoituksen kokonaismäärä. Niihin sisältyy kuvaus rahoitettavista toimista, maininta kullekin toimelle osoitetun rahoituksen määrästä sekä toimenpiteiden täytäntöönpanon alustava aikataulu.
3. Komissio hyväksyy vuosittaiset toimintaohjelmat 15 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimintaohjelmia koskevat muutokset kuten tekniset mukautukset, täytäntöönpanoajan pidentäminen, määrärahojen uudelleenjakaminen suunniteltujen toimien välillä alustavan kokonaismäärän sisällä tai kokonaismäärärahan kasvattaminen tai pienentäminen määrällä, joka on alle 20 prosenttia alustavasta kokonaismäärästä, voidaan toteuttaa mainittua menettelyä noudattamatta, jos kyseiset muutokset ovat toimintaohjelmissä vahvistettujen alkuperäisten tavoitteiden mukaisia.

*7 artikla**Tukikelpoisuus*

Seuraavat yksiköt voivat saada rahoitusta tämän asetuksen nojalla 6 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien toteuttamiseksi:

- a) seuraavat jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden yksiköt ja laitokset:
 - i) kokonaan tai osittain julkiset laitokset, paikallisviranomaiset tai -yhteisöt ja niiden ryhmittymät;
 - ii) yhtiöt, yritykset sekä muut yksityiset talouden alan organisaatiot ja toimijat;
 - iii) valtioista riippumattomat järjestöt, paikalliset aloiteryhmät ja alakohtaiset järjestöt kuten ammattijärjestöt, talouden ja sosiaalialan etujärjestöt, kuluttajajärjestöt ja nais- ja nuorisojärjestöt, opetus-, koulutus- ja kulttuuri- ja media-alan järjestöt, tutkimus- ja tiedeorganisaatiot, yliopistot ja muut koulutuslaitokset;
- b) kumppanimaat ja niiden alueet, instituutiot ja hajautetut hallintoyksiköt;
- c) kansainväliset järjestöt mukaan lukien alueelliset järjestöt siltä osin kuin he edistävät tämän asetuksen tavoitteiden toteuttamista;
- d) jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden tai muiden kolmansien maiden luonnolliset henkilöt, siltä osin kuin he edistävät tämän asetuksen tavoitteiden toteuttamista;
- e) kumppanimaan tai -alueen sekä yhteisön perustamat yhteiselimet;

- f) yhteisön toimielimet ja elimet, siltä osin kuin niillä toteutetaan 9 artiklassa tarkoitettuja tukitoimenpiteitä;
- g) Euroopan unionin virastot.

8 artikla

Rahoitusmuodot

1. Yhteistyöhankkeet ja -ohjelmat rahoitetaan yhteisön talousarviosta joko kokonaisuudessaan tai yhteisrahoituksena muiden 10 artiklassa määritettyjen rahoittajien kanssa.
2. Toimintaohjelmien toteutuksen rahoituksen oikeudellinen muoto voi olla erityisesti jokin seuraavista:
 - a) tukisopimukset (mukaan lukien apurahat);
 - b) hankintasopimukset;
 - c) työsopimukset;
 - d) rahoitussopimukset.
3. Jos toimintaohjelmat toteutetaan kumppanimaiden kanssa tehtävinä rahoitussopimuksina, yhteisön rahoitusta ei saa käyttää verojen, tullimaksujen eikä muiden veronluonteisten maksujen rahoittamiseen kumppanimaissa.

*9 artikla**Tukitoimenpiteet*

1. Yhteisön rahoituksella voidaan kattaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sen tavoitteiden saavuttamisesta suoraan aiheutuvat menot, jotka liittyvät valmisteluun, seurantaan, valvontaan, tilintarkastukseen ja arviointiin, sekä kaikki muut hallinnolliset ja teknisestä avusta aiheutuvat menot, joita komissiolle voi syntyä tämän asetuksen nojalla rahoitettavien toimien hallinnoinnista myös kumppanimaissa sijaitsevissa lähetystöissä.
2. Kaikki nämä tukitoimenpiteet eivät välttämättä sisälly monivuotisiin ohjelmiin, vaan niitä voidaan rahoittaa tällaisten ohjelmien ulkopuolelta.
3. Komissio päättää monivuotisten ohjelmien soveltamisalaan kuulumattomista tukitoimista ja ilmoittaa niistä jäsenvaltioille.

*10 artikla**Yhteisrahoitus*

1. Rahoitettavat toimenpiteet voidaan rahoittaa yhdessä erityisesti seuraavien kanssa:
 - a) jäsenvaltiot, niiden paikalliset ja alueelliset viranomaiset ja erityisesti niiden kokonaan ja osittain julkiset virastot;
 - b) kumppanimaat ja varsinkin niiden kokonaan tai osittain julkiset virastot;

- c) kansainväliset järjestöt ja alueelliset järjestöt, mukaan lukien kansainväliset ja alueelliset rahoituslaitokset;
 - d) yhtiöt, yritykset sekä muut yksityiset talouden alan organisaatiot ja toimijat ja muut valtiosta riippumattomat toimijat;
 - e) varoja vastaanottavat kumppanimaat sekä muut 7 artiklan mukaisesti tukikelpoiset elimet.
2. Rinnakkaisessa yhteisrahoituksessa hanke tai ohjelma jaetaan useammiksi selkeästi yksilöitäviksi toimiksi, joista kutakin rahoittaa yhteisrahoitukseen osallistuva eri rahoittaja siten, että rahoituksen kohde on aina yksilöitävissä.
3. Yhdistetyssä yhteisrahoituksessa hankkeen tai ohjelman kokonaiskustannukset jaetaan yhteisrahoitukseen osallistuvien kumppaneiden kesken ja varat asetetaan yhteiseen käyttöön siten, ettei hankkeen tai ohjelman yksittäisten toimien rahoituslähdeä kyetä yksilöimään.
4. Komissio voi vastaanottaa ja hallinnoida yhteisrahoitettujen hankkeiden varoja 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen yksiköiden nimissä yhteisten toimien täytäntöön panemiseksi. Tällaisia varoja käsitellään Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002¹ 18 artiklan mukaisesti käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina.

¹ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

*11 artikla**Hallinnointimenettelyt*

1. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet toteutetaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ja erityisesti sen toisen osan IV osaston mukaisesti.
2. Komissio voi päättää siirtää julkiseen toimivaltaan kuuluvia tehtäviä ja etenkin talousarvion täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 54 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuille elimille. Mainitun asetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille elimille voidaan antaa julkiseen toimivaltaan kuuluvia tehtäviä, jos ne ovat asemaltaan tunnustetusti kansainvälisiä, noudattavat kansainvälisesti tunnustettuja hallinto- ja valvontajärjestelmiä ja ovat viranomaisvalvonnassa.

*12 artikla**Yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen*

1. Kaikkiin tämän asetuksen johdosta tehtäviin sopimukseen sisällytetään määräyksiä, joilla suojataan yhteisön taloudellisia etuja erityisesti sääntöjenvastaiselta toiminnalta, petoksilta, korruptiolta ja muulta laittomalta toiminnalta Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95¹ ja komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96² sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999³ mukaisesti.

¹ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

² EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

³ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

2. Sopimuksissa määrätään erikseen komission ja tilintarkastustuomioistuimen valtuudesta suorittaa tarkastuksia, mukaan lukien kaikkien yhteisöiltä varoja saaneiden hankkijoiden ja alihankkijoiden tilien tarkastaminen joko asiakirjojen perusteella tai tarkastuskäynneillä. Lisäksi niissä annetaan komissiolle valtuudet suorittaa tarkastuskäyntejä asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/1996 mukaisesti.
3. Kaikissa yhteistyön toteuttamisesta johtuvissa sopimuksissa varmistetaan 2 kohdan mukaiset komission ja tilintarkastustuomioistuimen oikeudet sopimusten soveltamisen aikana ja sen jälkeen.

13 artikla

Arviointi

1. Komissio arvioi säännöllisesti tämän asetuksen nojalla rahoitettavia toimia ja ohjelmia, tarvittaessa teettämällä riippumattomia ulkopuolisia arviointeja, varmistaakseen, onko tavoitteet saavutettu, ja voidakseen laatia suosituksia tulevien toimien parantamiseksi. Tuloksia hyödynnetään ohjelmasuunnittelussa ja määrärahojen kohdentamisessa.
2. Komissio toimittaa arviointikertomukset tiedoksi Euroopan parlamentille ja 15 artiklassa tarkoitetulle komitealle.
3. Komissio kutsuu sidosryhmät, myös valtioista riippumattomat toimijat, joita asia koskee, osallistumaan tässä asetuksessa säädetyn yhteisön yhteistyön arviointiin.

*14 artikla**Vuosikertomus*

Komissio tarkastelee tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymistä ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomuksessa mainitaan talousarvion täytäntöönpanon tulokset sekä rahoitetut toimet ja ohjelmat ja mahdollisuuksien mukaan yhteistyötoimien ja -ohjelmien tärkeimmät tulokset ja vaikutukset.

*15 artikla**Komitea*

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan 30 päivää.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä

*16 artikla**Rahoitusta koskevat säännökset*

Rahoitusohje tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi kaudelle 2007-2013 on 172 miljoonaa euroa. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoituskehysten rajoissa.

*17 artikla**Kumoaminen*

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 382/2001 siitä päivästä lukien, joka on seuraavista myöhäisempi:
 - 1 päivä tammikuuta 2007,
 - tämän asetuksen voimaantulopäivä.
2. Kumotun asetuksen soveltamista jatketaan vuotta 2007 edeltävien varainhoitovuosien oikeudellisten asiakirjojen ja sitoumusten täytäntöönpanon osalta. Kaikki viittaukset kumottuun asetukseen katsotaan viittauksiksi tähän asetukseen.

*18 artikla**Tarkistaminen*

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa ensimmäisten kolmen vuoden aikana, sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen asetuksen muuttamiseksi.

*19 artikla**Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 lukien 31 päivään joulukuuta 2013 saakka.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

LIITE**Luettelo soveltamisalaan kuuluvista maista ja alueista**

- 1) Australia
- 2) Bahrain
- 3) Brunei
- 4) Kanada
- 5) Kiinan Taipei¹
- 6) Hongkong
- 7) Japani
- 8) Korean tasavalta
- 9) Kuwait
- 10) Macao
- 11) Uusi-Seelanti
- 12) Oman
- 13) Qatar
- 14) Saudi-Arabia
- 15) Singapore
- 16) Yhdistyneet arabiemiirikunnat
- 17) Yhdysvallat

¹ Vaikka Kiinan Taipeihin ei ole diplomaattisia tai poliittisia suhteita, yhteydet ovat tiiviit talouden, kaupan, tieteen ja teknologian, standardien ja normien alalla sekä monissa muissa asioissa, ja niitä olisi jatkettava.

V

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

Neuvoston yhteinen toiminta 2006/998/YUTP,

21 päivältä joulukuuta 2006,

**Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamista koskevan
yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 20 päivänä heinäkuuta 2001 yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamisesta¹.
- (2) Korkeana edustajana toimiva pääsihteeri esitti mainitun yhteisen toiminnan 22 artiklan mukaisesti 28 päivänä heinäkuuta 2006 kertomuksen yhteisen toiminnan täytäntöönpanemisesta sen mahdollista uudelleen tarkastelua silmällä pitäen.
- (3) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (PTK) pani kyseisen kertomuksen merkille 22 päivänä syyskuuta 2006 keskuksen toiminnan poliittista valvontaa koskevan tehtävänsä mukaisesti ja suositti, että neuvosto muuttaisi yhteistä toimintaa tarvittavalla tavalla kertomuksen perusteella.
- (4) Yhteistä toimintaa 2001/555/YUTP olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

¹ EYVL L 200, 25.7.2001, s. 5.

1 artikla

Muutetaan yhteinen toiminta 2001/555/YUTP seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Tehtävät

1. Keskus toimii Euroopan unionin turvallisuusstrategiaa¹ johdonmukaisesti noudattaen unionin päätöksenteon tukena YUTP:n (yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka) ja erityisesti ETPP:n (Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka) alalla, Euroopan unionin kriisinhallintaoperaatiot mukaan lukien, tarjoamalla tarvittaessa aineistoa, joka perustuu satelliittikuvien ja niihin liittyvien tietojen, myös ilmakuvien, analysointiin, ja asiaan liittyviä palveluita 3 ja 4 artiklan mukaisesti.
2. Näiden tehtävien mukaisesti korkeana edustajana toimiva pääsihteeri antaa asiasta pyynnön saatuaan ja keskuksen toimintakyvyn sen salliessa keskukselle ohjeet tarjota aineistoa tai palveluita
 - i) jollekin jäsenvaltiolle tai komissiolle;
 - ii) kolmansille valtioille, jotka ovat hyväksyneet liitteessä vahvistetut, keskuksen toimintaan osallistumista koskevat määräykset;

¹ Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa – Euroopan unionin turvallisuusstrategia, hyväksytty Eurooppa-neuvostossa Brysselissä 12. joulukuuta 2003.

iii) jos pyyntö liittyy YUTP:n ja erityisesti ETPP:n alaan, kansainvälisille järjestöille kuten Yhdistyneille Kansakunnille (YK), Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle (Etyj) ja Pohjois-Atlantin puolustusliitolle (Nato)."

2) Korvataan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Johtaja nimittää keskuksen apulaisjohtajan johtokunnan hyväksyttyä asian. Apulaisjohtaja nimitetään kolmen vuoden kaudeksi, ja toimikautta voidaan jatkaa yhdellä kolmivuotiskaudella. Johtaja vastaa keskuksen muun henkilöstön palvelukseen ottamisesta."

3) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Työohjelma

1. Johtaja laatii kunkin vuoden syyskuun 30 päivään mennessä luonnoksen seuraavan vuoden vuotuiseksi työohjelmaksi, johon liitetään luonnos pitkän aikavälin työsuunnitelmaksi kahden lisävuoden ohjeellisine tulevaisuudennäkymineen, ja toimittaa sen johtokunnalle.
2. Johtokunta hyväksyy vuotuisen työohjelman ja pitkän aikavälin työohjelman kunkin vuoden marraskuun 30 päivään mennessä."

4) Korvataan 12 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Keskuksen tulot muodostuvat jäsenvaltioiden, Tanskaa lukuun ottamatta, bruttokansantuloon perustuvista rahoitusosuuksista, suoritetuista palveluista saaduista maksuista ja sekalaisista tuloista."

5) Korvataan 12 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti pyydettyjen tehtävien suorittamisesta voidaan periä maksu kustannusten kattamiseksi 15 artiklassa tarkoitetuissa keskuksen rahoitussäännöissä annettujen ohjeiden mukaisesti."

6) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Talousarviomenettely

1. Johtaja toimittaa johtokunnalle kunkin vuoden syyskuun 30 päivään mennessä seuraavan varainhoitovuoden hallintomenot, toimintamenot ja oletetut tulot kattavan vuotuisen talousarvioesityksen sekä pitkän aikavälin suuntaa-antavat arviot menoista ja tuloista pitkän aikavälin työohjelmaa koskevaa luonnosta varten.
2. Johtokunta hyväksyy jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä keskuksen vuotuisen talousarvion kunkin vuoden marraskuun 30 päivään mennessä.

3. Väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa johtaja voi tehdä johtokunnalle esityksen lisätalousarvioksi. Johtokunta hyväksyy lisätalousarvion jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä ottaen asian kiireellisyyden asianmukaisesti huomioon."

7) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

Palvelukseen lähettäminen

1. Johtajan suostumuksella voidaan keskuksen lähettää asiantuntijoita jäsenvaltioista sekä virkamiehiä Euroopan unionin toimielimistä tai virastoista määräajaksi keskuksen organisaatorakenteeseen kuuluviin toimiin ja/tai erityistehtäviin ja -hankkeisiin.
2. Kriisitilanteissa keskuksen henkilöstöä voidaan vahvistaa jäsenvaltioiden, komission tai neuvoston pääsihteeristön lähettämällä asiantuntijahenkilöstöllä. Tällaisten tilapäisten työskentelyjaksojen tarpeesta ja pituudesta päättää korkeana edustaja toimiva pääsihteeri keskuksen johtajaa kuultuaan.
3. Johtokunta vahvistaa johtajan ehdotuksesta tilapäistä työskentelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt."

4. Henkilöstön jäseniä voidaan keskuksen edun vuoksi lähettää määräajaksi keskuksen ulkopuoliseen tehtävään keskuksen henkilöstöä koskevien säännösten mukaisesti."

8) Lisätään artikla seuraavasti:

"20 a artikla

Komission osallistuminen

Komissio osallistuu täysimääräisesti keskuksen työhön. Keskus luo tarvittavat hallinnolliset järjestelyt ja yhteistyösuhteet komissioon tarkoituksena saavuttaa parhaat mahdolliset synergiaedut ja välttää tarpeetonta päällekkäisyyttä vaihtamalla asiantuntijatietoa ja neuvoja niillä aloilla, joilla yhteisön toiminnalla on vaikutusta keskuksen tehtäviin ja joilla keskuksen toiminta on merkityksellistä yhteisön toiminnan kannalta."

9) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"22 artikla

Raportointi

Korkeana edustajana toimiva pääsihteeri esittää 31 päivään heinäkuuta 2011 mennessä neuvostolle kertomuksen keskuksen toiminnasta ja liittää kertomukseen tarvittaessa asianmukaisia suosituksia keskuksen edelleenkehittämistä varten."

- 10) Poistetaan 1 artiklan 3 kohta, 9 artiklan 1 kohdan toinen virke, 12 artiklan 5 kohta ja 23 artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohta.

2 artikla

Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

3 artikla

Tämä yhteinen toiminta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA
